వెలుగు బాట

డి. కామేశ్వరి

ఆలసటగా కుర్చీలో వెనక్కివ్రాలి కళ్ళు మూసుకొన్న డాక్టరు క్రృష్ణవేణి బయట స్ప్రింగ్‌డోరు దగ్గిర అడుగుల చప్పుడికి కళ్ళు తెరిచి అటు చూసింది. తెల్లటి పాంటు క్రింద నల్లగా నిగనిగలాడే బూట్లు [illegible] చెప్పులు, జరీ అంచు! ఎవరో క్రొత్త జంట కాబోలు!

తలుపు మీద వేలితో తట్టినట్లవగానే కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చుంటూ, "కమిన్" అంది.

తలుపు త్రోసుకుని ముందు ఆమె, వెనకనే వచ్చిన అతనిని చూడగానే కృష్ణ వేణికి పిడుగు పడినట్లయింది. మధు!.....

అతను కూడ డాక్టరుని చూసి త్రోటుపడి, ఉన్నచోటే కొద్దిక్షణాలు నిల్చిపోయి, ఏంచేయాలో తోచని దిగ్భ్రమతో చూడసాగాడు. ఇద్దర్నీ వింతగా మార్చి మార్చి చూడసాగింది, పార్వతి.

ముందుగా కృష్ణవేణి తేరుకుని చూపులు తప్పించి 'కూర్చోండి' అంది. అతను మరలాగ కదిలి కూర్చున్నాడు.

దడదడలాడే హృదయాన్ని, వణుకుతున్న చేతిని అదుపులో పెట్టుకోవాలని వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తూ, కాగితం కలం తీసుకుని "ఏమిటి కంప్లెయింట్?" అని పార్వతిని అడిగింది. ఆమె కొంచెం సిగ్గుపడి మధు కేసి 'మీరు చెప్పం'డన్నట్టు చూసింది.

అంతవరకు యీ లోకంలో లేనట్టు ఏదో ఆలోచిస్తూ, ఎదురుగ్గా గ్లాక్సో బొమ్మ కాలెండరు చూస్తూ కూర్చున్న అతను భార్య స్పర్శకి ఉలిక్కిపడి ఆమె వంక చూసి, సాధ్యమైనంత మామూలుగా "నాలుగో నెల అనుకుంటున్నాం..నెలరోజుల నించి బ్లీడింగ్ అవుతూంది..యిదివరకు రెండుసార్లు యిలాగే అయి, ఎబార్షన్, అయింది.. ఇది మూడోసారి..." అన్నాడు. ఏదో పాఠం అప్ప చెప్పినట్లు.

తలవంచుకొని కేసు హిస్టరీ రాసుకుంటున్న కృష్ణవేణి అతన్ని ఆపి "సరే, మిగతా వివరాలు ఆమె నడిగి తెలుసుకుంటాను" అంటూ కుర్చీ నెట్టి లేచి పార్వతిని లోపలికి రమ్మని సైగ చేసింది.

పెద్ద తుపానులో చిక్కుకున్నట్లు ఉక్కిరిబిక్కిరి అయింది కృష్ణవేణి. అతను యిక్కడికి ఎలా రాగలిగాడు? పైన తగిలించిన బోర్డు చూస్తే తనెవరో తెలిసేదిగా? తెలిసే వచ్చాడా? ఎంత ధైర్యం? ఎంత సిగ్గులేని తనం? తెలిస్తే ఆ తడబాటు ఎందుకు? ఆమెకేం పాలుపోలేదు. తను మధు భార్య ఆరోగ్యం కోసం కృషి చేయడం అంటే, ఏదో భయంకరమైన వ్యంగ్యం దాగున్నట్టుంది అందులో.

తిరిగి గదిలోకి వచ్చాక "మూడోమాసం నించి గర్భం ఎదగకుండా కృశించింది. వీలయినంత త్వరలో తీసేయాలి! అతని వంక చూడకుండానే చెప్పింది కృష్ణవేణి.

"మీ కెప్పుడు వీలుంటుందో చెప్పండి?" అతను కాస్త ఆగి అన్నాడు.

"సారీ! నాకు వీలవదు. ఇంకెవరి దగ్గిర కయినా తీసుకెళ్లండి" పొడిగా అంది. అతను మాటల కోసం వెదుక్కుంటూ గోడ మూల కేసి చూశాడు

"మీరు స్పెషలిస్టు కాబట్టి, కుదర్చ గలరన్న ఆశతో వచ్చాను. దయచేసి కాదన కండి."

"నేను స్పెషలిస్టునయినా, నా పరిమితులు నాకున్నాయి. నేను చేయలేని పని చెయ్యమని బలవంత పెట్టకండి."

"మీరు చేయగలరన్న నమ్మకం నాకుంది.. మీరు ప్రయత్నించండి. ఫలితానికి బాధ్యత నాది. రోగం నయం చేయడం డాక్టరుగా మీ విధి. దయచేసి మీ కర్తవ్యం మీరు నెరవేర్చండి."

కృష్ణవేణి రోషంగా తలెత్తి చూసింది. "నా విధులు, బాధ్యతలు ఇంకొకరు చెప్పక్కర లేకుండానే నాకు తెలుసు...అందరి, అన్ని రోగాలు నయం చెయ్యమని నన్నిక్కడ యెవరూ జీతం యిచ్చి కూర్చోపెట్టలేదని, నేను చెయ్యాననుకొన్నది, చేయుకపోవడానికి, నాకుపూర్తిగా హక్కు, అధికారం ఉన్నాయని, చదువుకొన్న మీకు తెలిసుండాలి... నన్నింక యెక్కువగా మాట్లాడించకండి"

పార్వతి అయోమయంగా యిద్దరి వంకా చూసి, లేచింది.

"యిదే మీ ఆఖరి నిర్ణయమా?" నిలబడ్డా అడిగాడు అతను.

కృష్ణవేణి తలదించుకుని మాటలాడ లేదు.

"కృష్ణవేణీ! ప్లీజ్, బాగా ఆలోచించు, వ్యక్తిగతమైన అభిప్రాయాలు ఎలావున్నా ఒక డాక్టరుగా నీ బాధ్యత గుర్తుంచుకో"

"దయచేసి, వెంటనే వెళ్ళండి" విసురుగా, తీవ్రంగా అంది. మరోక్షణం నిలబడితే ఆమె కన్నీళ్ళు చూడవలసి వస్తుందన్న అనుమానం తగలగానే బయటికి వెళ్ళిపోయాడతను.

ఉస్సురుమంటూ అలా కుర్చీలో వెనక్కి వాలిపోయింది కృష్ణవేణి. ఏ ఆలోచనా తోచని శూన్యంలో మెదడు నిండినట్టయింది. చేతుల్లో తల యిరికించి కాసేపు కూర్చుని, యింక కూర్చోలేక, నర్సుని పిలిచి చూస్తుండమని చెప్పి యింట్లోకి నడిచింది.

బీరువా తెరిచి, తను పదిలంగా భద్రపరుచుకున్న ఉత్తరం ఒకటి బయటికిలాకి

"నా వేణూ,

ఉత్తరం రాయాలన్న ఆరాటంతో కాగితం, కలం తీశాను గాని, ఏం రాయను? ఎలా రాయను? నా ప్రపంచం అంతా నిండిన విన్ను ఉత్తి గీతల కూర్పులనిపించే, యీ మాటలు ఎన్నని రాసి వ్యక్తం చేయను? ఎన్నోమాటలు గుర్తుకొస్తాయి. కాని నా మెదడ్ని క్షణం విశ్రాంతి యివ్వకుండా నమిలే అనుభూతులన్నీ చెప్పాలంటే, కొత్త మాటలు పుట్టాలనిపిస్తుంది! ఏదో ఆవేదనగా వెతుకతాను. యింకా మంచివి, యింకా ఉన్నతమైనవి దొరకాలని! చివరికి ఏదో రాసి తృప్తిపడక ఏమిటో యీ బాధ అనుకుంటాను!

కృష్ణా! నీకూ అలాగే వుంటుందా? రాత్రి వెన్నెల్లో చల్లగాలి మల్లెల గుబాళింపు అందిస్తూంటే, మన యీ ఒంటరి తనంలోని దైన్యాన్ని ఎవరో నిర్దయగా గుర్తుచేసి ఆడుకుంటున్నట్టు నీకూ అనిపిస్తుందా? ఏమో! యీ బాధలు నీకు లేవేమో! యీ వేదన అంతా నాకేనేమో!

ఒకోసారి నా తీయని ఊహల్లో నీ రూపం ఎలా మెదుల్తుందో తెలుసా? తెల్లగా వెలిగే మబ్బుల చాందినీ క్రింద, డాబా మీద నువ్వు, కనురెప్పల చాటున వెన్నెల దాచుకొని, నిశ్చింతంగా నిద్రపోతూంటావు. అణగక ఎదురు తిరిగే నీ ముంగురుల్తో చల్లగాలి ఆడుకుంటుంది. తీయని ఊహలో తేలే సన్నని నవ్వులో విడిన పెదాల్ని తేలిగ్గా ముద్దు పెట్టుకుంటుంది! ఏదో చెప్పలేని బాధతో నలిగిపోతాను నేను!

మూడు నెలలకోసారి యీ శలవులు లేకపోతేనేం. లేకపోతే నీ సాన్నిధ్యంలో ఏ స్వర్గాల అంచుల్లో తేలిపోయేవాణ్ణి! ప్రస్తుతం అన్నీవుండి, ఏమి లేని బికారిని నేను! నాయీ దీనస్థితి మీద జాలిపడి, నువ్వొక నాలుగు మాటలు రాస్తే, నేనెంతో అదృష్టవంతుడినని మురిసిపోతాను.

రాస్తావు గదూ! నీ

మధు.

ఆ ఉత్తరం అప్పటికెన్ని వందలసార్లు చదివిందో! అది మొదటిసారి చదివినపుడు కలిగిన తీయని అనుభూతి మాటల కతీతం. అందుకే ఎన్నేళ్ళయినా, ఆ ఉత్తరం యింత వరకు భద్రంగా దాచుకుంది. అది రాసిన మనిషి కనుమరుగయినా, ఆ మాటలు తల్చుకున్నప్పుడల్లా గిలిగింతలు పెడతాయి.

విసురుగా ఆ సిలిరంగు కాగితాన్ని ముక్కలు ముక్కలుగా చింపేసి కిటికీ బయటికి విసిరింది కృష్ణవేణి. ఆ ముక్కలన్నీ పురుగుల్లా ఎగిరిపోయాయి. వాటి వంక అలాగే చూసి, అపుకోలేని ఆవేదనతో మంచం మీద పడి తలగడలో మొగం దాచుకుంది కృష్ణవేణి. మనసు కళ్ళెంలేని గుర్రంలా ఎటో పరుగెడ్తూంది. వద్దనుకున్నా, ఎన్నో సంఘటనలు, మాటలు కళ్ళెదుట మెదుల్తున్నాయి.

మెడిసన్‌లో చేరేముందు, అసలు మెడిసన్ చదివే ఉద్దేశంలేని కృష్ణవేణి యూనివర్శిటీలో ఆనర్సు చదివేది. ఎప్పుడూ ఎవరితో మాట్లాడకుండా, చదువు తప్పించి మరే వ్యాపకం ఎరగని మధు ఆమె నాకర్షించేడు. కావాలని అతనిని పరిచయం చేసుకుంది. పరిచయం చేసుకున్నాక, పరువు మర్యాదలు, సభ్యత సంస్కృతి ఉట్టిపడే అతని నడవడి, మాటలు ఆమెని మరింతగా సన్నిహితం చేశాయి. చదువులో అందరికంటె ముందువుండి, అందరిమన్నన, గౌరవం పొందినా, ఎంతో వినయంగా నెమ్మదిగా నడుచుకునే అతని మంచితనానికి ఆకరితురాలైంది. అతన్ని తలుచుకు ఏవేవో కలలు గంది. ఏడాది తిరిగేసరికి ఇద్దరూ అతి సన్నిహితులై ఒకరి పట్ల ఒకరు అభిమానం, అనురాగం పెంచుకున్నారు. ఎన్నో కలలు గన్నారు! ఏన్నో ఊహించుకున్నారు భావిని గురించి!......కాని,......

ఆనర్సయి యింటికి వెళ్ళిన తర్వాత ఒక్కనెలవరకే అతన్నించి తను వింది. ఆ తర్వాత ఏమైందీ, ఎక్కడున్నదీ ఏమి తెలుసుకోలేకపోయింది. ఎంతో వ్యథతో, ఆవేదనతో అందరిని అడిగింది. స్వయంగా ఉత్తరాలు రాసింది. ఆ నిర్లక్ష్యానికి తట్టుకోలేక ఆమె మనసు గాయపడింది.

తర్వాత ఎవరో చెప్పారు. అతను పెళ్ళి చేసుకున్నాడని, ఏదో ఉద్యోగం చేస్తూ హాయిగా వున్నాడని!

ఎంత పెద్దయెత్తున ఆశల కోటలు కట్టుకుంటే, అవి కూలిపోయాక అంత ఎక్కువగాను బాధపడాల్సి వస్తుంది. ఆమె పనీ అంతే అయింది. అతని వినయం, మంచితనం, మరోవిధంగా, అతని మెత్తదనం, అనుకున్న దానికి కట్టుబడి పరిస్థితుల కెదురీద లేకపోవడం లాంటి బలహీనతలని తెలుసుకోలేకపోయింది! ఫలితం, ఆ లోతైన గాయం యింతవరకు మానలేదు. మాన్చుకోడానికి ప్రయత్నమూ చేయలేదు. ఒకప్పుడు తన జీవితాన్ని వెలిగించిన అన్నిరంగులూ కడుగుకు పోయి, అచేతనం, నిర్లిప్తం అయిన స్తబ్దత నిండింది. దీనికి విరుగుడు తనకి తెలియదు. చదువులో గతం మరవడానికి మెడిసన్‌లో చేరింది. డాక్టరై యథోచితంగా ప్రజాసేవ చేస్తూంది.

ఒకరి శిరోజ సౌందర్యంచూచి మరొకరు ఇక ఎంతమాత్రం అసూయపడవలసిన అవసరం లేదు. రీటా వాడి మీ కురుల సౌభాగ్యాన్ని వృద్ధి చేసుకోండి.

వీటో కంపెని, మద్రాసు

R-22.76

నెలకు రు 400/—సంపాదించండి
డ్రాయింగ్ & పెయింటింగ్ గైడ్

ఫ్రీ హాండ్ డ్రాయింగ్, స్టెన్సిల్, సైన్‌బోర్డు తయారుచేయుటకు, రంగులస్కీముతో పెయింటింగ్ చేయుటకు లెటరింగ్ మరియు యితర డ్రాయింగ్ పనులకు మీకు ఉపయోగపడు 400 చిత్రపటములు గల సంపూర్ణ గైడ్. ఈ పుస్తకముయొక్క సహాయముతో మీరు ఉత్తమ డ్రాయింగ్‌మాస్టరు, పెయింటర్, డ్రాఫ్ట్స్‌మెన్ లేక డిజైనరు (Artist) కావచ్చును. ధర రు. 6/— పోస్టేజి రు. 1/25. సచిత్ర ట్రాన్సిస్టర్ రేడియోగైడ్—తక్కువ పెట్టుబడితో ట్రాన్సిస్టర్ తయారుచేయు పద్ధతి రు. 4/—, 350 ఎంబ్రాయిడరి డిజైన్ల పుస్తకం రు. 6/—. ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనీరింగ్ పుస్తకం రు. 6/—

ILFA BOOK DEPOT (ATP)
Rafatganj, Aligarh (U.P.)

ఉచితము ! ఉచితము !!

తెల్ల మచ్చలు

మా ప్రఖ్యాతివహించిన 'డాగ్‌సోఫా' ప్రత్యేక ఔషధము తెల్లమచ్చలను సులభముగ పోగొట్టుటలో 1925 సం॥ నుండి ప్రఖ్యాతి వహించియున్నది. మూడురోజులు వాడినంతనే మచ్చలు తెలుపుదనం, ఆపైనకొన్నిరోజుల్లో పూర్తిగా బాగుచేయు శక్తిగలదు. ఉచితంగ ఒక పాకెట్ మందుఇవ్వబడును నకలునుగాచి మోసపోకండి.

Sri Krishna Chandra Vaidya
(A) P. O. Katri Sarai, (Gaya)

వెలుగుబాట

దేన్నోనూ ఆమెకు మనశ్శాంతి దొరకలేదు. కావల్సినంత ధనం, పేరు ప్రతిష్ఠలు. దేనికీ కొదవలేకపోయినా ఏదో అసంతృప్తి.

తల్లి రోజుకి అధమం ఒకసారైనా బతిమాలుతుంది, పెళ్లి చేసుకోమని! తనని యీ వృద్ధాప్యంలో కష్టపెట్టవద్దని కన్నీరు పెట్టుకుంటుంది. 'నిన్నింతవరకు చదివించడం నాదే తప్పు. ఏదో సరదా పడుతున్నావని ఒప్పుకోడం నాదే బుద్ధితక్కువ' అని నిష్ఠూరం ఆడుతుంది...కాని పెళ్లాడి యీ నిర్లిప్తత మరొకరికి పంచాలా? అన్న బాధ తనని మూగదాన్ని చేస్తుంది. యీ శూన్యతలోనే ఏదో తృప్తి, ఆనందం ఉన్నాయనిపిస్తుంది. ఒక బలహీనుడి అశక్తతకి బలిగా తనని తాను అర్పించుకోడంలో ఏదో విధంగా తన పగతీరినట్టు ఒక సంతృప్తి!

* * *

పన్నెండు గంటల వేళ, పేషెంట్లు దాడి తగ్గాక, తీరుబడిగా మెడికల్ జర్నల్ తిరగేస్తున్న కృష్ణవేణి అడుగుల చప్పుడుకి తలెత్తింది. అతను! కలవరపాటు అణుచుకుని 'ఏమిటన్నట్టు?' ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

"నీతో..మీతో..కొన్ని విషయాలు చెప్పాలని వచ్చాను" అతి ప్రయత్నం మీద అన్నాడు మధు.

"నాకేం వినడానికి ఓపిక, తీరుబడిలేవు. ఏదయినా పేషంటు గురించి అయితే తొందరగా చెప్పండి"

"మీతో వ్యక్తిగతంగా కొంచెం సేపు మాట్లాడాలి" సందేహిస్తూ అన్నాడు అతను

"నాకు వీలుగాదు. మీరు వెళ్లచ్చు"

"కృష్ణా! నీ కోపం నా కర్థమవుతుంది. కాని నేను చెప్పేది విన్నాక నువ్వేమన్నా అనుకో. నా బాధ్యత తీర్చుకున్నానన్న తృప్తి నాకు దక్కనీ, కనీసం యీ అవకాశం యియ్యమని ప్రార్థిస్తున్నాను!" జాలిగా అన్నాడు.

"మిస్టర్! ఎవరనుకున్నారు? ఏమిటా అతి చనువు?" రోషంగా అడిగింది కృష్ణవేణి.

జాలిగా, దయనీయంగా చూసే ఆకళ్లు మొదటినించీ తనని మాయ చేసిన ఆ అమాయకత ఆమెని తిరిగి వశం చేసుకున్నాయి. కాని....ఆమె ఓడిపోదల్చుకోలేదు.

"ఎందుకింకా నిలబడతారు, మీరు వెళ్లండి." పుస్తకంలో మొగం దాచుకుని కంపించే కంఠంతో అడిగింది. మరి కొద్ది క్షణాలకి పుస్తకం పైనించీ చూస్తే అతనక్కడ లేదు. బల్ల మీద తల ఆన్చుకుంది కృష్ణవేణి. ఆగకుండా కన్నీళ్లు ధారకట్టాయి. ఆపుకోవాలని ప్రయత్నమూ చేయలేదు

అయిదేళ్ల తరువాత యీ కలయిక కృష్ణవేణిని అతిగా కదిలించింది.

పనిలో నిరుత్సాహం, అనాసక్తత యెక్కువయ్యాయి. ప్రతి విషయం పైన, ఎదురైన ప్రతి మనిషి పైన, తన పైనే ఏదో విసుగుదల! తనకి తెలియకుండానే వశం చేసుకుంటున్న యీ అవలక్షణాలని తప్పించుకోడానికి ఆమెకి ఒక్కటే మార్గం కనిపించింది.

కొన్నాళ్లు యీ మనుష్యులకి, పరిసరాలకి, దూరంగా ఎక్కడి కన్నా వెడితే ఆ ఒంటరితనలో ప్రశాంతతలో ఉపశమనం దొరుకుతుందేమో! కాని చాలకాలం యీ ఆలోచన ఆలోచనగానే ఉండిపోయింది.

రెండేళ్ల తరువాత ఆమె, కొన్నిరోజులు విశ్రాంతి కోసం రకరకాల చోట్లు తిరిగింది. పట్నాల కన్న, పల్లెటూర్లలో తనకి కావల్సిన ప్రశాంతత దొరుకుతుందన్న ఆశతో దూర దూరపు బంధువులందర్నీ గుర్తు చేసుకుని చిన్నచిన్న గ్రామాలన్నీ తిరిగింది. ఎక్కడన్నా వాతావరణం తనకి నచ్చితే, అక్కడే స్థిరపడాలని ఆమె సంకల్పం.

అది మరీ పల్లెటూరు. కాలిబాట తప్పించి మరే దారీలేదు ఆ ఊరు చేరడానికి. లేదంటే పడవలో ప్రయాణం చేయాలి. ఆ ఊర్లో దగ్గిర బంధువు లుండడమే కాకుండా, తన చిన్ననాటి స్నేహితురాలు శ్యామల ఉంది.

ఒక సాయంకాలం శ్యామల బలవంతాన, ఆ ఊరు చేరిన రెండురోజులకి, గుడిలో భగవద్గీత ఉపన్యాసానికి వెళ్లింది కృష్ణవేణి. ఆమెకి వేదాంతం వినాలని ఉత్సాహం లేదు. తీరా అక్కడికి వెళ్లి చూశాక తన కళ్లు తను నమ్మలేకపోయింది మధు!!

కాషాయబట్టలు, గుండ్రని తల, నిర్లిప్తంగా ప్రశాంతంగా చూసేకళ్లు ఆ ఆకారం మొదట గుర్తు పట్టలేకపోయింది. కాని ఆ మొగంలోని సౌమ్యం, ఆ గొంతులో వినయం, సాత్వికం ఆమెకి బాగా పరిచయం. చాలసేపు ఏం తోచని స్థితిలో కూలబడిపోయింది. ఉపన్యాసం సాగిపోతూంది. ప్రజలు ఆనందిస్తున్నట్టు తలలూపుతున్నారు. ఆమెకి మాత్రం అతను చెప్పే

(45 వ పేజీ చూడండి)

వెలుగుబాటు

(12వ పేజీ తరువాయి)

మాటలేవీ తలకెక్కడంలేదు. ఎన్నో ఆలోచనలు ఉప్పెనగా ఆమెని ముంచెత్తాయి. ఉపన్యాసం ముగిసినా ఆ సంగతి ఆమెకి గుర్తులేదు. అందరూ లేచి అతను కూర్చున్న చోటికి వెళ్ళి నమస్కరించి వెడుతున్నారు.

"చాల బాగుంది కాదూ! అద్భుతమైన శైలి! ఎంత వేదాంతమైనా వినుగెత్తకుండా వినబుద్ధి వేస్తుంది. చిన్నపిల్లలకి కూడ బోధపడే అంత బాగా చెపుతారు...తిండి తిప్పలు కరవై పొట్టపోసుకోడానికి సన్యాసం పుచ్చుకున్న దొంగసన్యాసి కాదాయన. ఆయన చరిత్ర వింటే ఆశ్చర్యపడతావేమో! ఎం.ఏ. ప్యాసయ్యారు. మంచి ఉద్యోగం, బోలెడు పొలాలు, యిల్లు—అన్నీ వదులుకున్నారు. ఎందుకో ఆయనకి విరక్తి కలిగింది. రామకృష్ణ మిషన్లో చేరారు. ఆస్థి అంతా మిషన్‌కే రాసిచ్చారు....

"గోదావరి వడ్డున పూరిపాకలో మకాం. చిన్నపిల్లలకి పాఠాలు చెపుతారు. పెద్దలకి పురాణగ్రంథాలు, వేదాంతగ్రంథాలు చదివి చెపుతారు. అందుకు ప్రతిగా ఊర్లోవాళ్ళు వంతులు వేసుకుని రోజు ఆయనక్కావలసిన పళ్ళుపాలు పంపుతారు. ఆయనంతట ఆయన ఎవరినీ దేనికి యాచించరు. వీళ్ళు పంపినవి ఆయనకి ఎక్కువైతే పేదలకు పంచిపెడుతారు..... సంవత్సరానికి ఒకవూరు చొప్పున తిరుగుతున్నారు, ఇక్కడికి వచ్చి ఆర్నెల్లయింది."

దారి పొడుగునా శ్యామల స్వామివారి గురించి చెప్తూనే ఉంది. కృష్ణవేణికి ఆకాశం, నేల, పైకి క్రిందికీ గుండ్రంగా తిరిగి స్థలాలు మార్చుకుంటున్నట్టుంది.

ఏమయింది, మధుకి, జీవితం మీద అంత విరక్తి పుట్టడానికి! తనలో పెల్లుబుకుతున్న ఉద్రేకాన్ని అణుచుకుంటూ "నేనాయనతో మాట్లాడాలి!" అంది కృష్ణవేణి.

"మాట్లాడ లేకపోయావా? యింతకన్న మంచి సమయం ఎప్పుడు దొరుకుతుంది? మిగత సమయాల్లో ఆయన చదువు చెపుతోనో, ధ్యానంతోనో ఉంటారు, ఆ సమయాల్లో ఆయన సాధారణంగా ఎవరితోనూ మాట్లాడరు!" నడుస్తున్నదల్లా ఆగింది శ్యామల.

అంతమందిలో ఏం మాట్లాడుతుంది? ఎలా?

"వద్దులే, యిప్పుడుగాదు!" యింటికి వచ్చేసింది కృష్ణవేణి.

ఒకరు మనకి చేసిన అన్యాయానికి ప్రతిగా మనకి మనం శిక్ష వేసుకుని సత్యాగ్రహం చెయ్యడంలో ఒకరకంగా పగ తీర్చుకున్నామన్న తృప్తి కలుగుతుంది. తను పెళ్ళి చేసుకోకుండా త్యాగంచేసి ఒకవిధంగా తన కసి తీర్చుకోగలిగిందని, అతన్ని సాధించగలిగిందనీ అనుకుంది. కాని ఆమె అంచనాలన్నీ తారుమారయ్యాయన్న సత్యం ఎదుట నిలవగానే ఆమెకి దిక్కు తోచనట్లయింది. యిక ముందేమిటి చెయ్యాలి? తను ఒక్క సంసార సుఖాన్నే వదులుకుంటే, అతను మొత్తం అన్నీ వదులుకున్నాడు!

ఆ మర్నాడుదయం, ఒంటరిగా అతనున్న చోటికి నడచి వెళ్ళింది కృష్ణవేణి.

ఒకటే రాట మీద వేసిన చిన్నపాక. పక్కల్న గోడల్లాంటివేం లేవు. చూరు క్రిందకంటా దిగింది. నేల నెరియలు తీసి గట్టిపడింది. కొబ్బరి ఆకులతో అల్లిన చాపల్లాంటివి రెండువమూడు, ఒక కుండ, మూకుడు, మట్టిచెంబు, ఒకటో రెండో ఆరవేసిన కాషాయ గుడ్డలు, ఒక క్రర చెక్క మీద పదో పన్నెండు పుస్తకాలు. అవీ అతని ఆస్థి!

ఆమె వెళ్ళేసరికి అతను నేల మీద మఠం వేసి కూర్చుని ఏదో పుస్తకం చదువుతున్నాడు. ఆమె పాక ముందు నిలబడి లోపలంతా కలయ చూసింది. కన్నీళ్ళు పెల్లుబికాయి.

"ఎవరు?.. కృష్ణా! ఇవాళ ఎంత సుదినం?" నవ్వాడతను, కూర్చున్న చోటునించి కదలకుండానే.

ఆమె అలాగే నిలబడింది.

"నీ కభ్యంతరం లేకపోతే లోపలికి రావచ్చు..కాని..నిన్ను కూర్చోపెట్టడానికి యీ చాపలు తప్పించి ఏంలేవు!" లేచి ఓ చాప ముందుకు వేశాడు. అతని గొంతులో ఏ తడబాటు, ఆందోళనలేదు. ఆనందం, విచారం, సంతోషం, బాధ లాంటివేవి ఎరగని ప్రశాంతత అతని మొగంలో, మాటల్లో మెరుస్తోంది.

మౌనంగా కదిలి కూర్చుంది కృష్ణవేణి ఆమె అంతవరకు వేసుకున్న చెలియలి కట్ట తెగిపోతూంటే, మోకాళ్ళ మధ్య తల యిరికించి కన్నీళ్ళు దాచుకుంది.

"ఎందుకేడుస్తావు వేణూ! ఏమిటి నీ బాధ? నాతో చెప్పకూడదా?" అదే గొంతు! ఏ కదలిక, సంచలనంలేని ఆ ధోరణికి ఆమె తట్టుకోలేకపోయింది.

"మధూ, ఏమిటిదంతా?" ఒక్కసారి విసురుగా తలెత్తి గట్టిగా అడిగింది. కళ్ళు జోత్యుల్లా ఎర్రగా వున్నాయి.

"నీకు తోచినట్టు నువ్వు పిలవచ్చుగాని, నా పేరదిగాదు యిప్పుడు!"

"ఏమిటిది?"

"ఏమయింది?" అదే చిరునవ్వు!!

"ఎందుకు నన్ను చిత్రవధ చేస్తావు యీ మాటలతో? నన్ను కాలుస్తున్న అనుభూతులు నీలో కలగడంలేదా? ఎందుకిలా రాయైపోయావు? యిలా యెందుకు మారాల్సి వచ్చింది? ఎవరు మారమన్నారు? ఎవరికి శిక్ష యిది?"... ఆవేశంతో అడిగింది కృష్ణవేణి.

అతను మాట్లాడలేదు. మొగంలో మార్పులేదు. కళ్ళు నిశ్చలంగా దూరంగా చూశాయి.

"మధూ, నన్ను మోసం చెయ్యకు! నీ మనసులో రేగుతున్న తుఫానుల్ని బలవంతాన ప్రశాంతత ముసుగు కప్పి అణచాలని చూడకు! నిన్ను ప్రార్థిస్తున్నాను...ఎందుకు, ఎందుకిలా అయావు?"

అతను పొడుగ్గా ఊపిరి తీసి మరొకసారి నవ్వాడు. ఆ నవ్వు చాల లోతుగా ఆమెని తాకి చకితురాలిని చేసింది.

"ఎందుకంత ఆవేశం కృష్ణా! నీ కంత వినాలని కుతూహలంగా ఉంటే, దాచాలని నాకూలేదు. అలా బయటికిరా, ఆరుబయట గోదావరిఒడ్డున కూర్చుంటే బాగుంటుంది" అతను లేచి ముందు నడిచాడు. ఆమె అనుసరించింది.

దర్భగడ్డి దుబ్బుల్లోంచి క్రిందికి యిసకలోకి దారితీశాడు. యిసకలో వేళ్ళలాగ నీటిపాయలు రెండుమూడు అంగుళాల లోతున పారుతున్నాయి. స్వచ్ఛమైన నీటి జాలు క్రింద రంగురంగుల గులకరాళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. యెదురుగ్గా లంకల్లో జొన్నచేలు. మంచె. యిటుప్రక్క ఒడ్డున తెల్లగా కాలిన నేల. అక్కడక్కడ ఎత్తయిన దిబ్బలు, శ్మశానాన్ని గుర్తు చేస్తున్నాయి. కొంచెందూరంలో ఆకులన్నీ రాల్చిన మోడు కొమ్మలతో పెద్ద రావిచెట్టు. ఎర్రటి ఇటుకల మీద మొల్చిన మొక్కల్తో పాడుబడ్డ శివాలయం, దూరంగా అవతలి పాయలో నీలంగా గోదావరి. చుట్టుప్రక్కల ఎవరూ లేరు. రెండుమూడు ఫర్లాంగులు దూరాన పశువుల్ని మేతకోసం లంకల్లోకి తీసుకెళ్తున్న పాలేర్లు పదాలు, కొంగలు, గరుడ

పక్షులు చేసే కూతలు తప్పి యింకేం శబ్దం లేదు.

ఒక నీటి జాలు ప్రక్కగా యిసకలో కూర్చున్నారిద్దరూ.

"యిప్పుడు కురిపించు నీ ప్రశ్నలు!" నవ్వుతూ అన్నాడు.

"పార్వతి ఏమయింది?"

"చనిపోయింది, ప్రసవించలేక."

వెలుగుబాట

చనిపోయింది తన భార్య కానట్టు అత నంత మామూలుగా చెప్తే, ఆ నిర్లిప్తతతో విషాదం ఆమె భరించలేక మూగబోయింది చాలసేపు. ఏదో పెద్ద నేరం చేసినట్టు, ఆమెని తనే హత్య చేసినట్టు అనిపించింది. అతనంతట అతనే యింకా యెన్నో చెప్తా

చీకటిని పోరాడేందుకై

ఎవరెడి

టార్చిలు . బ్యాటరీలు

బల్బులు . మ్యాంటిల్సు

ఎవరెడి టైపు నం. 3555
రు. 3.90 మాత్రమే.
950 నం. బ్యాటరీలు ఒక్కొక్కటి 63 పైసలు మాత్రమే. పన్నులు అధికం,
తళతళలాడే మన్నికైన ముగింపు...
విరుగని పొలియథిలిన్ తలభాగం...
'ఎవరెడి' లాక్-స్విచ్.

WTUC-10

యూనియన్ కార్బయిడ్ ఇండియా లిమిటెడ్

బెజవాడ వెంకన్న & సన్స్
మెయిన్ రోడ్, రాజమండ్రి.

డని ఆశించిన ఆమె, అతని మౌనాన్ని భంగ పరుస్తూ విధిలేక అడిగింది.

"అప్పుడు..నన్నంత సులభంగా ఎలా మర్చిపోగలిగారు?"

"మర్చిపోయానా?..నిన్నా, లేదే! అప్పుడు పరిస్థితులలా వచ్చాయి.

ఆనర్సు పూర్తయి యింటికి వెళ్ళగానే నాన్న పెళ్ళి సంగతి తెచ్చారు" ఆమె ప్రశ్న నర్థం చేసుకున్నట్టు అతను చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

"కృష్ణా, చిన్నప్పటినించి, నేను దుర దృష్టవంతుడినే! నేను పుట్టగానే అమ్మ పోయింది. అమ్మని అతిగా ప్రేమించే నాన్నకి నేను పుట్టగానే అమ్మపోవడం నా మీద ఆయన కొక విధమైన నిర్దయకు కారణం అయింది. నన్ను చూడ్డమే మహాపాపం అన్న ట్టుండేవారు. ఆయా దయాధర్మాల మీద ఏ అలానా, పాలనా, ముద్దుముచ్చటా లేకుండానే గాలికి అయిదేళ్ళు పెరిగాను. ఇంట్లో అక్క, అన్నలు అందరూ నన్ను వెలేసినట్టుండేవారు. అందుకే చిన్నప్పటినించి కూడ నాకు ఎవరితో కలవకుండా, మౌనంగా వుండడం అలవాటయింది. నాకు అయి దేళ్ళప్పుడు, అత్తయ్య, తన రెండేళ్ళ కూతురు పార్వతిని వెంట పెట్టుకుని, భర్త పోగా మా యింటికి చేరింది. అంత వరకు నాకు కరవైన ప్రేమాభిమానాలు చూపెట్టింది. తన కూతురుతో సమా నంగా పెంచింది. అత్తయ్య బోధలవల్ల నాన్న ధోరణి కొంత మారింది. పదిహేనేళ్ళ, ఆమె చేతిలో పెరిగాను. చిన్నప్పటినించి ఇంటా, బయట పార్వతి, నేను భార్యాభర్తలి మనే భావంతో అందరూ మాటలాడేవారు. అయినా నేను ఎప్పుడూ ఆ భావంతో ఆలో చించలేదు పార్వతిని గురించి. అలాగని విముఖతా వుండేదికాదు.

నాన్నగారు, పార్వతితో నాపెళ్ళి మాటెత్తగానే, నేను మాట్లాడలేదు. ఆయన వెంటనే రెచ్చిపోయారు. మన సంగతి ఆయనకి ఎలాగో తెలిసింది. ఎలాగో తెలిసింది కదా అని నేను మన సంగతి చెప్పి, మన నిర్ణయం చెప్పగానే, నాన్నగారి ఆగ్రహావేశాలకి అంతులేక పోయింది. అత్తయ్య అడ్డుపడి తీసు కెళ్ళి, బతిమిలాడింది, నచ్చ చెప్ప బోయింది, కన్నీరు పెట్టుకుంది. "చిన్నప్పటి నించి అనుకున్నది, యిప్పు డిలా చేస్తే యింక పార్వతి గతేమిటి?"

అని ప్రాధేయ పడింది, నిష్ఠూర్యాలాడింది...... అయినా నేను వినలేదు.

"పార్వతి అందంగా వుంటుందా, వుండదా అని నేను ఆలోచించ లేదు. అందుకు నువ్వు కారణం! కాని.....

పెద్దగా వివరణలు అనవసరం. ఆ తర్వాత పది రోజులు యింట్లో ఎంత రభస జరగాలో అంత జరిగింది. అత్తయ్య పస్తులు పడుకుంది. నాన్న గారు అనేకరకాల బెదిరించారు. ఆఖరి అస్త్రంగా పార్వతిని పంపారు. పార్వతి కన్నీరుకి కూడా నేను కరుగలేదు.

ఏదో బ్రతకడం కోసం అన్నాళ్ళు బ్రతికిన నేను....... నీ స్నేహంతో, నీ మాటలతో, నీ సహచర్యంతో క్రొత్త జీవితాన్ని....... జీవితంలో ఆనందాలని వెలుగుని రుచి చూసిన నేను, ఏమయినా నిన్నంత సులభంగా వదులుకోడానికి ఇష్టపడ లేదు. దేన్నయినా ఎదుర్కోడానికి సిద్ధపడ్డాను నీ కోసం!

"కాని...... చివరికి ఒక రాత్రి..... అర్ధ రాత్రి! పార్వతి నూతిలో పడింది! నాకోసం ఒకరు నిండు ప్రాణం తీసుకోడానికి సిద్ధపడిందంటే, ఆ పని మూర్ఖత్వమే అయినా, నేను తట్టుకోలేక పోయాను. ఇంటా బయట నేనో హంతకుడినన్నట్టు చూస్తూంటే భరించలేక పోయాను. అందరూ ఏమన్నారో, ఏం చేశారో, ఎలా నా చేత 'ఊ' అనిపించారో నేను తెలుసుకునే లోపలే, హడావిడిగా, మళ్ళీ మనసు మార్చుకోకుండా, పది రోజుల్లో దైవసన్నిధిని పార్వతిని నా భార్యగా చేసేసారు.

"పెళ్ళయ్యాక, నేను ఒక ఏడాది అసలు పార్వతిని కన్నెత్తి కూడ చూడ లేదు. కాని నా మూర్ఖత్వానికి బలై పార్వతి కృశించి పోవడం ఎంతో కాలం సహించ లేక పోయాను. నాన్న, అత్తయ్య వాళ్ళ కోరిక నెరవేర్చుకుని తృప్తిగా చనిపోయారు.

"కృష్ణా, నాబలహీనతకి, నిన్ను దూరం చేసుకుని నేను ఎంత బాధ పడ్డానో నీకు తెలియదు! నా అశక్తతకి నిన్ను ఖుశిపెట్టిన నేను పడ్డ ఆవేదన నీకు అర్థం అవదు. క్షమించమని అడిగే ధైర్యం కూడ లేక, నీకు ఎన్నో సార్లు ఉత్తరం రాయడానికి పూనుకొని కూడ మానుకున్నాను. ఏ సంగతి తెలియక,

తెల్ల మచ్చలకు ఉచిత వైద్యము

శక్తివంతమైన మా ఆయుర్వేద ఔషధము "స్విత్ర మోచన్" తెల్లమచ్చలను కొద్ది రోజులలో తొలగించును. సాంఘిక సంక్షేమం కొరకు 1000 రోగులకు ఒక్కొక్క పాకెట్ ఉచితంగా యివ్వబడును. వెంటనే వ్రాయండి.

BIHAR KUSTA KUTIR
(2) P.O. Lalbigha (Gaya)

సలహా

కోల్పోయిన ఆనందం, బలం, శక్తిని తిరిగి యిచ్చేందుకు ఆహ్లాదకరమైనది. నరాల బలంకు పైపూతకు వాడే తైలం. 1 సీసా రు 11-50 స్పెషల్ రకం అర్జంటు గుణంకు రు. 27/- విద్యాన్స్ పంపుతూ జవాబుకు కవరు పంపాలి.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్,
Sex Specialists (Estd 1904),
ఆజంపురామార్కెట్ వద్ద, మలకపేట బిల్డింగ్స్
హైద్రాబాద్—36 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

రక్తంలోని దోషాలే చర్మవ్యాధులకు మూలం

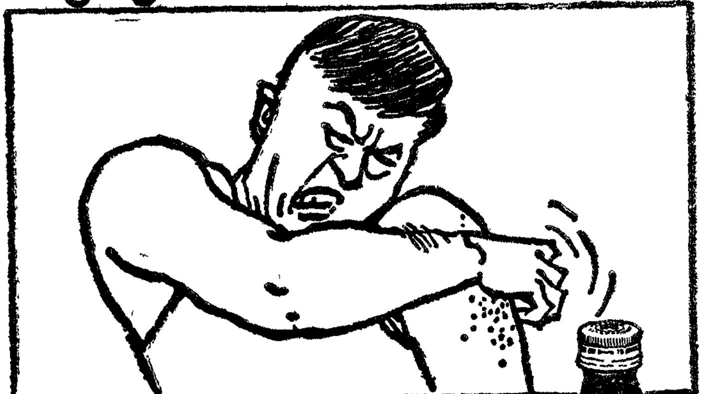

చర్మవ్యాధులనుంచి విముక్తికి మీకు సమగ్రమైన చికిత్స అవసరము.

- గ్రంధులను పరిరక్షిస్తూ క్రిములను సంహరించాలి
- లోపల రక్తాన్ని శుభ్రపరిచి. గ్రంథులను పునరుజ్జీవింపజేయాలి

ఈ లక్ష్యంతోనే డాక్టర్ రిచ్‌లెస్ తయారుచేసిన మూడు ప్రక్రియలు ఇప్పుడు ప్రపంచ ఖ్యాతి నొందినవి.

రిచ్‌లెస్ బ్లడ్ ప్యూరిఫైయర్: అనేక చర్మవ్యాధులు ఎగ్జిమా. పెమలకాయలు. మొటిమలు. తామర. గోలి మున్నగు వాటికి వ్యాధిని తొలగించే మందు. మీ రక్తాన్ని శుభ్రపరిచి. ఆరోగ్యప్రదం చేస్తుంది.

గల్లాస్ ఆయిట్‌మెంట్: ఎగ్జిమా పెళ్లు కారుతూ వున్నపుడు. గాయాలు. పుండ్లు మొదలైన వాటికి శక్తిమంతమైన యాంటి సెప్టిక్.

రిచ్‌లెస్ లాక్సాటివ్: మలబద్ధకం నివారించి. ఆహారం అరుగుదలను పెంచి. తద్వారా రక్తాన్ని శుభ్రపరుస్తుంది.

రిచ్‌లెస్

బ్లడ్ ప్యూరిఫైయర్

కెమిస్టులందరివద్ద. స్టోరులలోను లభ్యం కాగలదు. వివరాలు తెలిపే ఉచిత కరపత్రాన్ని అడిగి తీసుకోండి. ఏజెంట్లు లేనిచోట్ల ఏజెంట్లు కావాలి.
ఈ కింది విలాసానికి వ్రాయండి:
ఇండియాలో సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్లు
మహేశ్వరి జనరల్ స్టోర్స్
19/35. పెద్ద బజారు, కోయంబత్తూరు.1

EP-MG 2 TEL

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, మీ సరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొన గోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయుతేదీ, వేళవివరములున్నూ, మీసరియైన చిరునామాన్నూ, వెంటనే వ్రాసిపంపండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదిలగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏవ్యవహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగంవిషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1.25 పై. లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి.పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా లేనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయుండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
Post Box No. 86, JULLUNDUR CITY.

స్త్రీల ఆరోగ్యరక్షణకు కొత్త సాధనం

స్త్రీల ఆరోగ్యరక్షణకు హెలెనా శానిటరీ టవల్ కొత్తసాధనం. హెలెనాలో విస్కోజ్ చేరివుండడమే దీనికి కారణం. మెత్తగా వుండి స్వచ్ఛమై, ఎక్కువ పీల్చుకొనే గుణం కలిగి వున్న విస్కోజ్ వున్నందున హెలెనా తడికి పూర్తి రక్షణ నివ్వగలదు కనుక ఆత్మవిశ్వాసం కలిగించి రోజంతా హాయిగా గడపవచ్చు.

హెలెనా

శానిటరీ టవల్స్
విస్కోజ్ చేర్చినట్టిది

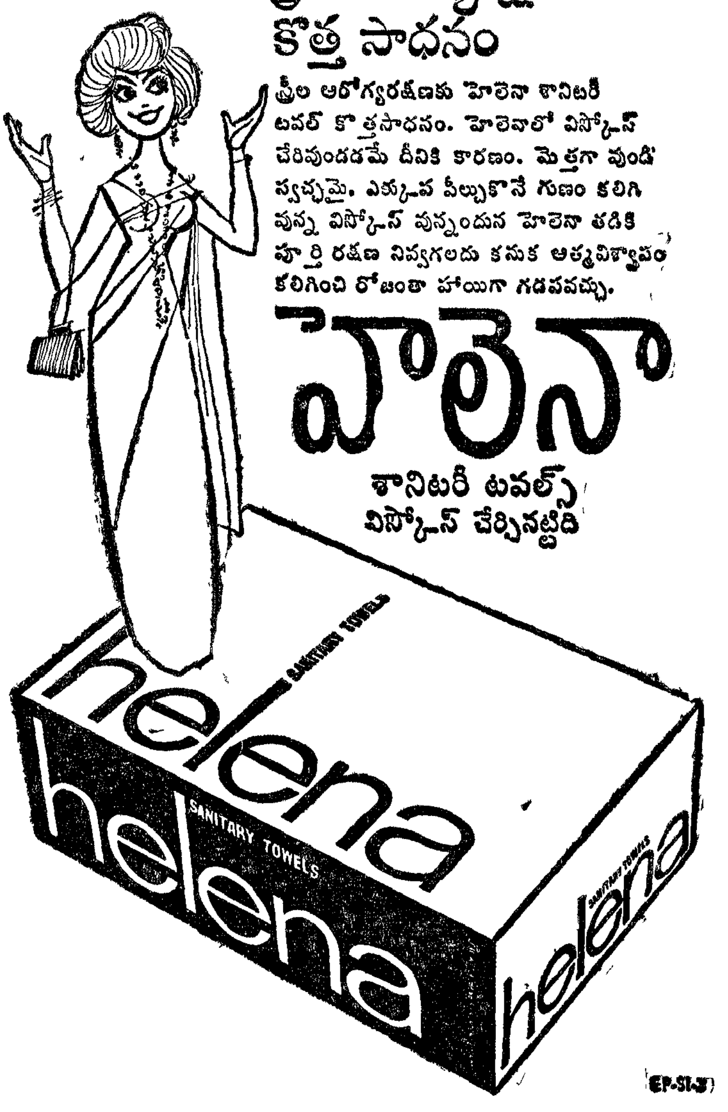

(EP-51-T)

వెలుగుబాట

నీవు పడే ఆరాటం తెలిసినా, సంగతి తెలిపే ధైర్యం లేకపోయింది.

పార్వతిని నీ దగ్గరకు తీసుకు వచ్చినపుడు, అసలు నీవని తెలియదు. తీరా చూశాక, నీవు నాపట్ల ఎంత ఏహ్యం పెంచుకున్నావో చూసి, అప్పుడయినా, నా నిర్దోషిత్వం తెలుపుకుని క్షమాపణ కోరుకుందా మంటే నీవు, నాకా అవకాశం యివ్వ లేదు.....

పార్వతిలో తల్లినవాలనే కాంక్ష వుండేది .... కాని ఆమెలో ఏదో సరిగాలేదని, మరోసారి గర్భం ధరిస్తే, ప్రమాదం అని మూడోసారి డాక్టర్లు హెచ్చరించినా, పిల్లల మీద మమకారం అణుచుకో లేక, ఎంత చెప్పినా వినక ప్రాణం పోగొట్టుకుంది. పాపం..... పార్వతి తల్లి నవ్వాలన్న కాంక్ష తీరకుండానే కన్ను మూసింది. అదే నాకు బాధగా వుంది........

మొదట నిన్ను, ... తరువాత పార్వతిని పోగొట్టుకున్నాక, యింక నాకు భగవంతు డొక్కడే మిగిలాడు....." —

అతని మొగంలో ఒకరకమైన తీవ్రత, గంభీర్యం కనపడ్డాయి. కృష్ణ వేణి చాల సేపు మాట్లాడలేదు. ఆమెకెన్నో క్రొత్త విషయాలు తెలిశాయి ఒక్కసారిగా.

"నిన్న సాయంకాలం నన్ను చూశారా?" మెల్లిగా అడిగింది.

"చూశాను." అతని మొగంలో తీవ్రత పోయి, మళ్లా ప్రశాంత మైన చిరునవ్వు విరిసింది. యింకేమన్నా చెప్తాడేమోనని ఆశించింది. కాని అతనింకేం మాట్లాడలేదు.

మరో ప్రశ్న అడగాలనుకుంది కృష్ణ వేణి. కాని అడగడానికి ధైర్యం చాలలేదు. అతనిచ్చే జవాబు ఆమెకి తెలిసినట్టని పించింది. ఆ జవాబు అతని నోట వినడం ఆమె భరించ లేదు.

లేత ఎండ నీటిజాలుమీద జలతారు మెరుగులు దిద్దు తూంటే తడయిన కళ్లతో అతనికి చేతుల జోడించింది కృష్ణ వేణి. ఆమెకో వెలుగ బాట కనిపించింది.— ●